

„NOW NY” wychodzą wieczorem o 5 i zrana o 8. Cena numeru 4 ct. (8 hal.). W poniedziałki i dni poświęcone „Nowiny” wychodzą o 9 zrana. Cena 2 ct.

Dalszy ciag nastapi.

Transito 10 ct. na litrze taniej. ===== Cenniki gratis i franko

Centrum Indowe może posiadać 10—12 mandatów. Narodowi demokraci mają obecnie 11 mandatów (Głębicki, Bzsek, Stwierzła, Tomaszewski, Fiedler, Dietzias, Gold, Jabłoński, Więcek, dr. Biely). Konserwatyści mają dotąd 7 mandatów (Abrahamowicz, Dziedziarczyk, Bilifski, Bobrzyński, Kotowski, Tabornicki, Staryński, Zagórski).

Demokraci różnych odcieni mają dotąd również 7 posłów.

Rusini 8 mandatów (6 ukraiński, 1 moskalofski, 1 radykał).

Z sycyliotów wybrany został dr. Mahler; dalej dwu Polaków (Kozłowski i Breitler).

Dziś rozpoczęły się wybory w Galicji odbędzie się 28 maja (12 mandatów) i 31 maja (7 mandatów).

Gdzie jechać na wakacje?

(Rozmowa z linii A—B).

- Moje uszanowanie państwu
- A, dzieł dobry kochanemu panu.
- Czy państwo jechacie się zdecydowali, gdzie na lato wyjechać?
- A już.
- Wolno zapisać, dokąd państwo się udacie?
- Oblezemy sobie na lato w tym roku to samo miejsce polity, co w rokueszym.
- Ach, tak państwo dobrze tam było?
- A tak. Powiodło się nam z wyborem miejsca. Nie każdy miał takie wakacje. Więc dlatego i w tym roku nie zwabiła nas gdzieś indziej.
- Jechaliście dobrze?
- Znakomicie. Dostawaliśmy co chcieliśmy, wszystkie ulubione potrawy.
- To wspaniale mile?
- Najmilsze w świecie. A najważniejsze, iż żadnych ceremonij; można robić, co się komu podoba.
- Spokój supelny?
- Spokojnie. Zono, powiedz, czy widziałeś spokojniejszą miejscę?
- A łóżka?
- Znakomicie. Prócz tego łożenka.
- Musieliście państwo słono zapłacić za to wszystko?
- Przechwile. Najtańsze wakacje, jakie mieliśmy ulubione.
- Ale! droższe państwo, mówicie gdzie ten raj ziemski?
- W domu.

Szwagier zabija szwagra.

We Wrocławiu koło Podgórska rozegrała się oświeceniowa jedna z tych, jakieś tragedie, które się kończą śmiercią z jednej, a kryminałem z drugiej strony.

Mieszkali tam w jednym domu dwaj szwagrowie, Franciszek Klimaszewski, robotnik z fabryki cementu w Podgórzu i Franciszek Dziedzić. Pomimo związków krwi, jakie ich łączyły, obaj szwagrowie nie żyli ze sobą w zgodzie. Oweżem, często przychodzili między nimi do kłótni i swarów, które się nieraz kończyły bitkami. Przyczyną tych kłótni były naturalne kobiety. One to zazwyczaj zaczynały, posostawiając mężom epilog. A szwagrowie nie lubili sobie przebaczać. Nawiasem, jaka toczyła ich dusze, niby styrobak,

który się tam zakradł, nie tylko, że nie stała, ale wmagala się z biegiem czasu, aż musiała doprowadzić do krwawej tragedii, której ofiarą padł Dziedzić.

Odnegąd powstała znówu między szwagrami kłótnia. Poszło o „babę”. Dziedzić podobno zaczął coś wygadywać na Klimaszewskiego, a ten nie mógł sobie na to pozwolić. Od słowa do słowa przyszło wrzeszcze do bitki. Dziedzić nie ustępował, ale dogadujący szwagrowi coraz bardziej, tak, że ten wściekły z gniewu porwał na jakieś twarde przedmioty z ziemi i jak nim nie zaniebie dał Dziedzić, aż się obajnie cały znalazł krwią i runął jak długi na ziemię. Główny miał prawie rozbitą, od uderzeń, sadzawanych bez miłosierdzia i ze wściekłością.

Rzucono mu się na ratunek, ale że ranny nie odczekał przytomności, przewieziono go do szpitala św. Łazarza w Krakowie, gdzie go oddano pod opiekę lekarza. Ale lekarze nie mieli już wiele do roboty, w parę godzin po przywiezieniu Dziedzić zmarł.

Klimaszewski, który mimowoli może stał się zabójcą szwagra, został odepchnięt aresztowany i oddawany do aresztu sądowego w Podgórzu. Właściciel, że, aż go obłąkali, dali pasy doprowadzić, tak, że będąc pijanym, chwytał, co mu wpadło w rękę i zaczął okładać Dziedzić, dopóki ten nie padł.

Było ich czterech...

Było ich czterech w krakowskim grodzisku, czterech „największych” w krakowskim narodzie, i wszyscy czterej chcieli być posłami.

Wyrzali do boju, krzycząc: „Jed jest się nami!”

Jeszcze w Krakowie niby nigdy nie było bitki. Nie miedzieli się tak samych siebie.

Jako, że tylko pod sztandar chorowały, i tak musieli, kto Polak rodzony,

Ze tylko herasty między narodami.

Ze ludzie mądre — a inni półgłówki: I że jak naroli ich czterech wybierze. To się już rajn otworzą odcierze.

I na cyrkowej trybunie stawali I każdy z nich się jako może chwali, Jakie luduwały poczynali usługi, Jak to prawe go bronili przez „zasługi”.

Jak krew był gotów nieść za nie w ofierze, Jak to dla ludu pracowal na oszerze.

Lud zaś chwiliwy słuchał, kłaskał, dygotał, Lecz o zasługach tych nigdy nie dygotał.

A owi czterej wołali: — My z umy Wyzwoleniu, to musimy! — Przysięgliśmy koturny I jak półgłowi chodzili po mieście W orszaku ich — każdy miał ich dwadzie.

„Terrem reate” zrobił! — Tak i tak! I już na cześć swych mandatów popili, Nawet szlony! — Naprawdę! — triumfali, Zanim się w wielce rozegrał szturm walny.

Przygotowali sobie na Weselę, Lampiony wielkie ukryte za polę, Coś taki wielki malarz, i toż — Ciąba byłaby — Wiatrak! — wznosił.

Dziękując przepuścił — rozległy się smery Słuchali, owo wiecie, jakie cztery, Przepadł! — i „wielcy” jak munię strzeliłi, Cóż ich wielkość naraz djabli wzięli!

Było ich czterech wielkich bandu ludu, Lecz dziś są mieniali, niby byli wpróżdziej — Chcieli mandatów — dostali ograż — Miłośkie, English — Dziękujcie! i Marek!

Niejowiński.

Co słyszał w mieście?

Kraków, dnia 26 maja 1907.

Wielki festyn w parku dr. Jordana na ludzkie założenia polskiego seminarium nazyw. w Halię nr. 27-go b. m. krakowskie Koło Pań. T. S. I. wraz z obywatelami koniutem, w skład którego wchodzi: Kazim. Wędkiewiczowa, An. Klemensiewiczowa, M. Bielecówna, Stępińska, Zielińska, Łyska, Bandrowska, Hlotnicka, Radwańska, Goździska, Czarnakowa, Siedlecka, Rasnowa, Jakimińska, Narbitowa, Walerowa Jaworska, Masłowska, Owczarkiewiczowa, Tondosowa, Lechnerowa, Gustawska. Program festynu obejmuje: Koncert muzyki wojkowej 100 pułku pod obywatelnym kierunkiem kapelmistrza, koło zaczęcia, przebieżanie balonów, kosze i fortunki z zabawkami dla dzieci, sprzedaż kwiatów i cukrów. Bufet. Zabawa odwołana z powodu niepewności liczny zastęp publiczności.

Bilety powrotne dla turystów. W poniedziałek o godz. 10-tej rano odbędzie się w dyrekcji kolejowej konferencja, celem omówienia spraw turystycznych, a w szczególności regulowania sprawy wydawania biletów powrotnych dla turystów.

Wystawa gal. Towarzystwa towarzyskiego. Biorąc udział w urządzaniu w połączeniu z wystawą przyrodniczo-lekarską i higieniczną X zjazdu lekarzy i przyrodników polskich w jednym z pawilonów na placu powstawowym, została na czas półroczny oddana z przyczyn od Towarzystwa niezależna.

Ze afer nauczycielskich. „Ognisko” naucz. urzędu w niedzielę dnia 26 b. m. wycieczkę z Krakowa do Tenczynki, gdzie w tym samym dniu o godz. 3 popoł. odbędzie się w ogrodzie browaru tenczyńskiego zebranie towarzyskie członków „Ogniska” naucz. krzeszowskiego przy dwiędkach orkiestry i produkcyjnych muzykalno-wokalnych. Bilet wstępu 50 hal. od osoby. Punkt zborowy na dworcu kolej. o godz. 1 min. 30. Połączenia osobowe z Krakowa do Krzeszowa oddzielają o godzinach: 9 m. 30 rano, i m. 57 i 3 m. 5 popołudniu. Powrót z Krzeszowa następuje osob. o 9 m. 15 wiecz. (w Krakowie o 9 m. 58) lub pospieszonym o g. 11 m. 14 w nocy (w Krakowie o g. 11 m. 42).

Powieszenie sztabu. Stow. sztabu oddziału krakowskiego w Krakowie urzędują w niedzielę dnia 26-go b. m. o godzinie wpół do 9 rano w kościele OO. Dominikanów powieszenie nowego sztabu oddziału połączone z wzięciem gwizdki pamiątkowych.

Kurs terminatorów malarzów. W niedzielę 26 maja b. r. odbędzie się z powodu zakończenia kursu uzupełniającego terminatorów malarzów wystawa prac przez tychże wykonanych w lokalu państwowej szkoły przemysłowej, ulica Krupnicza 1. 19 i 11 piętro. Wystawa otwarta będzie od godziny 10 przed południem do godz. 5-tej.

Oddział kolonij „Sokoła” wyjechał w niedzielę 26-go b. m. na wycieczkę oddział kolonij w Podgórze. Wyjazd o godz. 2-jej popoł. z przed gmachu Towarzystwa. Członkowie zebrali wystąpić w mundurach i z wszystkimi oznakami.

W „Eluetyrji” zebrania niedzielnej 26-go b. m. z powodów od wydziału niezależnych nie będzie.

Z sądu karnego. Przed sądem powiatowym karnym w Krakowie odbyła się oświeceniowa rozprawa przeciw Józefowi Żółtkowi i kłemu z Łodwinowa, byłemu ekspedytowi „Nowin”, oddalonemu z powodu malarstwa; że służył i oskarżonemu przez prokuratora o przekroczenie z § 461 ust. karnej (sprawozdanie i oszustwo). Celem prześluchania świadków sądzi

dr. Wyrobek odczytał rozprawę do pierwszych dni mia sięga czerwiec.

Kradzieże wojskowe. Policja krakowska wpadła w ostatnich dniach na trop szajki złodziei, która popelniała szereg kradzieży. Jak to wskazują przedmioty, znalezione przy aresztowanych, w mieszkalniach oficerów, ale nie w Krakowie, tylko poza naszym miastem. Aresztowano mianowicie niejakiego Franciszka Koronę, znanego złodzieja, wraz z dwoma indywidualami, podejrzanych o wspólny. W posiadaniu aresztowanych znaleziono trzy srebrne papierosnice, w środku popraczone. Na jednej z nich są 3 cyfry i monogram I. M., na drugiej duża czerwona kamyk z monogramem A. R., na trzeciej jeden szafi. Ponadto znaleziono dwie papierosnice, na których jest wypisany cały szereg nazwisk oficerów, np. Schindlerów, prawdopodobnie są to upominki imieninowe kolegom. Na jednej tabakiety jest napis: „Vieliebchen” Ffj 15. VIII. 1904”. Ponadto znaleziono o nich złożyłofone damski i złoty brok, w którym miały być włosy. Zachodzi przypuszczenie, że przedmioty te pochodziły z kradzieży oficerów z garnizonu poznańskich. Śledztwo w tej sprawie prowadzi komisarz policyjny p. Krupnicki. Można przypuścić, że krótko czasu sążka dostanie się pod klucze.

Za obronę bliźniego dostał się wczoraj pod telegraf 60-letni Piotr Ziętara. Znalazł on się na Rynek Kleparz w chwili, gdy policjant aresztował za kradzież Józefa Koprowskiego i naturalnie stanął w jego obronie. Gdy policjant wędził złodzieja do dorożki, Ziętara chwycił konia za rękę i zaczął wołać: „Ludzie, ratujcie! Nie dajcie go policjantom!” Zrobiło się zamieszanie, z którego skorzystał Koprowski i ułanił się. Jednak za humanitarną odpokwitował Ziętara, którego policjant zabrał do aresztu.

Praktyka złodziejska musi być rzeczą wcale nie łatwą. Zdaje się, że w każdym fachu trzeba być apetycznym, bo inaczej zawsze się źle wyjdzie. Ot, typowy przykład. Ulica Wielka w Podgórzu jechał wczoraj w stronę Włocławka jakiś chłopczyna na eleganckim rowerze. Spokółko go kilku studentów, którzy zaczęli między sobą mówić: Skąd ten chłopak wiezi taki ładny rower? Jeden zaś student krzyknął: Ukradł go pewnie. Użytkownicy to rowerzysty ze strachu się przemówili, zostawili rower i niekiedy, a student ci odpowiadali rower do policji. Okazało się, że chłopak skradł ten rower na ulicy Grodzkiej i niekiedy, że jednak nie jest jeszcze bliźnim złodziejem, więc ze strachu go porzucił. Właściciel roweru, pewien ankiety frzyrzejaki z ul. Grodzkiej, odebrał sobie swoją własność w policji.

Falszywe ruble pojawiały się znówu w Krakowie. Na Kazimierz aresztowano wczoraj Stanisława Szczekowskiego, rzekomo koryzarkę ze Skotnik, który pisał za towary fałszywymi rublami. Szczekowski tłumaczy się, że mu za choinki na Zielone święta jakieś pan w Krakowie takimi rublami zapłacił. Zatrzymano go w aresztach policyjnych.

Podręcznik dziecka. W Krzemionkach obok w piwnicy mieściego szancler w piątek rano przeobrażony tamtych dwa piszkarze wojkowi nieważnie poci zeszeli, Hecpaż moją 10 dni, wzięwając w piosenki. Biedne dziecko oddane w ręce magistratu, celem zaspokojowania się niem, za niedziadą zaś matką złodzieja policja.

„Wesoła wdówka” w Krakowie. Przed kilkunastu laty pojawiła się w Krakowie młoda, elegancka, przystojna kobieta, która zwracała na się uwagę tam, że chodziła w cięgiej żałobie, co jej nawet było bardzo dobrze do twarzy. Opiewano, że jest to biedna wdowa, która po stracie męża dostała małego boyka, ale okazało się, że żałoba miała czasem nadto lubiała weselność i zazwyczaj szukała pocieszenia

sy jakimi odcieniem radości na widok wesołego chorego kapłana; na twarz, wykrywaną boleścią, osiadał jakby promyk szczęścia.

— Ach, niech Bóg jegośności nagrodzi — odawał się chorego słabym głosem, — iż przybył do mnie niegodnego grzesznika. Miałem obawę, że smęrn, nim doślad wypowiadając się grzechów moich. Ach — dodał, zacerpnąwszy powietrza — jam wielki grzesznik, niegodzien takiej łaski.

Uspokój się, moja duszo — pocieszał kapłan, zbliżając się do łóżka. Pan Bóg jest miłosierny; przebacza, gdy widzi żal szczerzy za grzechy.

To kapłan dał znak, by wszyscy wstali i śpiewali, a potem zaczęła się powiódł. Trwała długo, przepiełona żalonym jękiem chorego. Kapłan w milczeniu słuchał, a w miarę powiódł twarz jego coraz więcej blada, a oczu już pinyły. Wreszcie powiódł się skłoniwszy, chorego z bojaźliwym oczekiwaniem wlepił gańczące oczy w poważną twarz kapłana.

Ojcie, czy mogę mieć nadzieję, iż mi Bóg grzechy mi przebaczy?

— Na to słowa kapłana, jakby się okunął, twarz dotąd zasępiona, rozpostawiła się anielsko, zrobił znak krzyża św. nad chorego i rzekł:

— Bóg ci przebacza, ale i syn samowolnegoż ci przebacza.

Chory wyduł straszny jęk i skończył.

Przebaczenie.

Niektóra samiec szalała na dworze; wicher samociał silnie strzechami na wszystkie strony i z sieletem wleciał się szparami do wnętrza udnych ciek wiejskich. Na ulicy pusto i ciemno, nigdzie żadnego przechodnia. Wleciał już dawno zapadł, światła dawno gaśnieły. Tylko z jednego okna padało czerwone światło na ulicę, oświecając długą smugę spadającą na ziemię płaski śnieżne.

— Któż to czuwa tak późno w noc zimną? To młody kapłan, który dziś dopiero przybył do wioski, by zastąpić w pracy szczerzącego proboszcza, klęczy przed Ukrzyżowanym i modli się gorąco.

Wreszcie skończył modlitwę, ale nie udaje się na spoczynek; nie, zbliża się do okna, zaparkowa wroek w ciemną dół i duma. Przed duszą jego przesuwają się jego młode lata. On tu w tej ciemności wędrował swą młodość kładła strzech, każda wiosna były mu znane i budwały w nim wspomnienia z lat chłopięcych. Zdawa, w kłuskiej zamieci majacący się niewyrażnie polublił las, przypomniał mu się uciek, który w tym lesie był idealnym. Ten dzień dobrze zapamiętał. Ojciec wędrował po południu do lasu i już nie wrócił. Strwożona matka wyszła ludzi, którzy po długim szukaniu odnaleźli go z przetrzeconą pier-

sią. Wyrażnie widzi te skrawioną twarz, te poplamione, krwią kurczowo zaczerwienione ręce, w których trzymał sechłą trawę. Widocznie długo walczył, aż śmierć uwolniła go od tych męczarni.

— Któż mógł być sprawcą tej zbrodni? — pytało się powszechnie. Lecz nikt nie umiał na to dać odpowiedzi. Domyślano się tylko, że to musieli uczynić jakikolwiek; lecz kłusowa, która natychmiast na miejsce zbrodni ujechała, zochryczy wykrzyk nie doświada; a stróżka mała opuszczała te strony, przenosząc się daleko do swych krewnych.

Mięsło lat dwadzieścia. Dłsi syn jej przybył jako kapłan do tej samej wioski i jak błędy kłusowa śledzą zapytany był: Któż mógł być owym dotąd niewykrytym zbrodniarzem?

Wtem dojrzał przez szybę niewyraźną postać, kroczącą przez zasypane śnieżne na prost ku oświetlonej oknu.

— Któżby to mógł być o tej porze? — pomyślał kapłan — chyba kościelny idzie po nule, bym się udał do chorego.

I nie omylił się, gdyż wyrażnie przez szybę dostrzegł go słowa:

Proszę jegośności, przysłało do chorego. Młody kapłan wyszedł natychmiast przed dom, gdzie oczekiwał go kościelny.

Któż tam zachował tak nagłe? — spytał. — Eh, to wcale nie nagłe, proszę jegośności — odrzekł kościelny, — spój młynarz już da-

wno niedomagali, lecz dopiero dziś sążadł kapłana, widać, że mu się pogorszyło. Jest to łaska Boska, boć już dwadzieścia lat nie chodził do kościoła, ani do spowiedzi. W ostatniej chwili przyszło zmówienie Boga na niego.

— Mówicie: lat dwadzieścia nie chodził do kościoła? — spytał kapłan zamyślony — a dawniej chodził?

— Tak, proszę jegośności, dawniej chodził regularnie i był dobrym chrześcijaninem, ale po pewnym wypadku się zmienił.

O jakim to wypadku mówicie? — badał ksiądz.

Jakoś będzie temu lat dwadzieścia, jak w lecie zastrzelili kłusownika leśnego.

— Kto go zastrzelił?

— Tego niewiadomo, ale młynarz od tego czasu zaczął unikać kościoła.

Tak rozmawiając, przybył do kościoła, kapłan zabrał święty wiatyk i razem z kościelnym puścił się ulicą przez wieś. Ale droga była stała i daleka, gdyż wicher nasywał miejscami śnieżne asy, przez które trzeba było strudem się przeprawiać. Lecz młody kapłan tego nawet nie zauważył, ani czuł zmęczenia, jego gośda jakas nudy napróżd, by stać jak najprędzej u łóżka chorego.

Wreszcie wyszli z wieś, w dół miłośnego światła ko wazywało ich cel drogi.

Weszli. W jednym kącie leży na postaniu leżał stary młynarz. Oczy zapadłe chorego zabły-

scie jakimi odcieniem radości na widok wesołego chorego kapłana; na twarz, wykrywaną boleścią, osiadał jakby promyk szczęścia.

— Ach, niech Bóg jegośności nagrodzi — odawał się chorego słabym głosem, — iż przybył do mnie niegodnego grzesznika. Miałem obawę, że smęrn, nim doślad wypowiadając się grzechów moich. Ach — dodał, zacerpnąwszy powietrza — jam wielki grzesznik, niegodzien takiej łaski.

Uspokój się, moja duszo — pocieszał kapłan, zbliżając się do łóżka. Pan Bóg jest miłosierny; przebacza, gdy widzi żal szczerzy za grzechy.

To kapłan dał znak, by wszyscy wstali i śpiewali, a potem zaczęła się powiódł. Trwała długo, przepiełona żalonym jękiem chorego. Kapłan w milczeniu słuchał, a w miarę powiódł twarz jego coraz więcej blada, a oczu już pinyły. Wreszcie powiódł się skłoniwszy, chorego z bojaźliwym oczekiwaniem wlepił gańczące oczy w poważną twarz kapłana.

Ojcie, czy mogę mieć nadzieję, iż mi Bóg grzechy mi przebaczy?

— Na to słowa kapłana, jakby się okunął, twarz dotąd zasępiona, rozpostawiła się anielsko, zrobił znak krzyża św. nad chorego i rzekł:

— Bóg ci przebacza, ale i syn samowolnegoż ci przebacza.

Chory wyduł straszny jęk i skończył.

MAGAZYN MEBLI SŁAWKA ŁÓŻKA

w Krakowie, ulica Szpitalna L. 34, naprzeciw teatru, Telefon Nr. 738.

KAPELUSZE

w wielkim wyborze polecia po cenach niskich. Przyjmuje również wszelkie przerabianie, przerabiania, dawkier i dżerziny. (Firma zwraca uwagę Szan P. T. Publikuściel we własnym interesie na dokładny adres).

ANTONI JAROSZ

w Krakowie, przy ulicy Sławkowskiej Nr. 11 (obok Grand Hotelu)

a osterów. Żeby im jednak zostawić po sobie pamięć, kraja zawiązać lornetki, bo miała pisać do lornetek, aż jeden z okradzionych doniósł o tej policy, która wzięła wódkę w żalobie przyrzeczenia. Zauważył przy niej jedną lornetkę i kilka kartek zastawionych na lornetki. Okazało się dalej, że jest to Niemka, nazwiskiem Frau Niesiadzi. Zatrzymano więc damę w żalobie w żalobnym gunczu policyjnym.

Majowy pech. Przed kilku dniami cmyhał z wzięcia w Nowym Targu niejaki Marceł Kozioł, znany operator jarmarczny. Odwidywał on tam 3-miesięczną karg za kradzież pod nazwiskiem nie swoim; bo nie chciał kaść nazwiska Kozioł, nie niejakiemu Juliana Horatyjskiemu. I przyszedł sobie wczoraj Kozioł do Podgórze, ale tu go odrazu spotkało nieszczęście, kiedy bowiem na plantach zachwytał się uroczy uśmiech, dostał się w ręce policyi, która go znowna na ujętą niołowała w areszt.

Terror socjalistów na Zakrzkówku. Osiągając nocy łania, złożona z 50 drabów, przeciągała ulicami Zakrzkówką i wyprawiała wielkie awantury na przedzie przed domem wójta Batki, nastąpił przed domem państwa A. Zakrzkowiczów. Awantury zaczęli kamieniami i wybili dwie szyby w domu, przy czym ował nie ranili śmiechu służących, z którego lódka padł kamień i odłamał szklę. Napastnicy rozpierzchli się za huk strachu, dano przez p. Z. na postach. Terror czerwonych towarzyszy na się nie zda, bo mandaty p. Wójci i Bujaka są pewne!

Nowe próby Santosa Dumonta. Słynny francuski aeronauta skonstruował nowy statek powietrzny, stanowiący kombinację balonu z aeroplanem. Balon jest wąski i długi na 21 metrów, a mała tylko 90 metrów kubizacji gazu, nie mógłby zatem sam podźwignąć motoru i śmigła. Balon anie naprzed po ziemi, za pomocą kół, popędzany motorem — a gdy zabierze dotychczasowe rozprędy, dzięki oporowi powietrza, działającego na pociąg umieszczony płaszczyźnie (okrężyła) — wznosi się w górę. — Próby Santosa Dumonta, które rozpoczyna się w tych dniach, interesują łachowców niezmierzenie, jako nowy krok w dziedzinie aeronautyki. Santos Dumont, łącząc aeroplan z małym balonem, chce zbliżyć się do rozwiązania najtrudniejszego problemu aeronautyki, problemu zachowania w powietrzu równowagi.

Odpowiedzi Redakcyi. Pann Józefowi Zontkowi z Rybarzow. Uduany wierzysz, w którym pan wyraża krakowianom zamiar za pogrom socjalistów, nierzeczy nie nauczysz, że powód braku miejsca jednak nie możemy go zamieścić.

„Starej balerasy.” Zdziśkajemy, „Łachowi”. Brak miejsca nie pozwala drukować. Dziękujemy, Pann J. Z. z Rybarzow. Dziękujemy uprzejmie za wiadomości, wyniki wyborów był nam zresztą już znany z telegramów. Prosimy o korespondencje na przyszłość.

Repartuar teatru miejskiego w Krakowie.
Niedziela: „Holewał śmiał”.
Poniedziałek: „Młodość”.
Wtorek: „Safanody”.
Środa: „Pan Damazy”.
Czwartek: Teatr zamknięty.
Piątek: „300 dni”.
Sobota: „Mściszanie”.
Niedziela: „Nadzieja”.

Repartuar Teatru ludowego
W niedzielę 6. 36 maja o godz. 11 popołudniu: „Bohaterskie z pod Porta Artura”.
W niedzielę 6. 36 maja o godz. 8-maj wieczór: „Bohaterskie z pod Porta Artura”.

Z bruku krakowskiego.

Biedny Daszyński!
Spotkałem wczoraj na plantach dwóch jegomościów, drodze zafrasowanych.
— Ci bidny Ignac! — powiada jeden.
— Wykłada go do kony? — rzekł drugi.
— A ino.
— Niby za co?
— Za wstręt do pracy, wzięcia go w żebrać...
— Jakto?
— Ano, bo ci Ignac nie teraz nie robi, jeno widy się po Krakowie i Bielsku i żebze o mandat. A tego mu skłonie nie dary! —

Wiałem wczoraj na studye do Rosoga. Przy zyskanie nioło dwóch jakichś młotary.
— Wier, Jędrak! — mówi jeden. — i co my teraz będziemy robili? (Ignac przepuścił).
— Ano klapa, bracie!
— Ci obierali, że jak będzie poletem, to ci słub będzie się brało na trzy lata lub — a teraz...
— Klapa!
— Jędrak, jak se o tem pomyśle, to mie już dno. (I cale życie mowiz w babom kuszowar). A żeby był Ignac wybrane, to bym bestyjom roz wyprzedzi. A jeno. Tjiny, Jędrak, na strapienie! —

Wybory w Galicyi.

Okręg wiejski Kraków-Podgórze-Wieliczka-Dobczyce.

Kraków. Oprócz jednej gminy powiatu wiejskiego głosowało w okręgu Nr. 40 19.877 wyborców. Otrzymał: Wójcik (Jud.) 8730, Bujak (kons.) 5501, Kłemeniewicz (soc.) 5450. Rozstrzygnięte 198. Sołtys wybór na dwóch posłów między Wójcikiem, Bujakiem a Kłemeniewiczem. (Wobec tegoż rezultatu można śmiało upadek Kłemeniewicza uważać za nieuchronny. *Przyp. Red.*)

Wybory we Lwowie.

Lwów. W okręgu V, przy ścisłym wyborze wybrano skutkiem głosowania dr F. Tomaszewski (nar. dem.) 1274 głosami; dr Dzwiernicki (post. dem.) otrzymał 1231 głosów.

W okręgu VI, wybrany prof. dr Józef Buzek (nar. dem.) 1165 głosami przeciw Hausnerowi (soc. dem.), który otrzymał 1077.

W okręgu III, wybrany skutkiem dr Herman Diamand (soc. dem.) 2476 głosami przeciw Sannelowi Horawitziowi 2447 gł.

Lwów. (Tel. prz. „Nowin”). W okręgu II, Ernest Breiter (dziśki) wybrany posłem przeciw Stesłowiczowi (nar. dem.)

Chrzanów-Jaworze-Krzyszowice-Liazki.

Chrzanów. W okręgu Nr. 35 głosowało 15.176 wyborców. Otrzymał: Nohadani (centr.) 5296, Kurowski (soc.) 5034, ks. Sponder 4428, Dąbek (Jud.) 246. Odbył się wybór sejmowiczy na dwóch posłów między Stobandem, Kurowskim i Sponderem. (Niestety, zdaje się wobec fatalnej taktyki centrum, iż choć Stobanda wybrany zostaje sejmowiczym Kurowski).

Biała-Oświecim-Kety-Andrychów.

Biała. W okręgu Nr. 36 oddano 14.938 głosów. Dobija (centr.) 7498, ks. Hanuski (centr.) 9387, Daszyński (soc.) 9194, Kubik (Jud.) 796. Wybrany posłem większością Dobija. Na posła mniejszością odbył się ścisły wybór między ks. Hanuskiem a Daszyńskim. (Upadek Daszyńskiego jest pewny).

Przemysł-Dubiecko-Mielce.

Przemysł. W okręgu Nr. 61 głosowało 37.698. Otrzymał: Czaykowski (kons.) 12.966, Cegliński (ukr.) 18.541, Nestorowicz (starosturin) 3694, Stapiński (ind.) 2970. Odbył się wybór ścisły na posłów: między Czaykowskim, Ceglińskim a Nestorowiczem.

Stanisławów.

Stanisławów. W okręgu XIV, oddano głosów wstych 3899. Paweł Stwiernia (post. dem.) otrzymał 1976, dr Brande (sen.) 1853. Wybrany Stwiernia.

Zydzarów-Rozdół.

Lwów. Oddano wstych głosów 6726. Otrzymał Dawid Abrahamowicz 3542, Ernest Breiter 1794, dr. Mals (syon.) 1269. Wybrany Dawid Abrahamowicz.

Okręg 37.

W ścisłym wyborze wczorajszym według obliczenia prowizorycznego oddano głosów 13.216. Łaszczykiewicz 8799, Sulczewski (soc. dem.) 4111. Wybrany posłem Marek Łaszczykiewicz (indowiec).

Okręg 60.

Znany dotychczas wynik głosowania ścisłego jest następujący: Głosów oddano 21.642. Ks. Gromulski 8739, syonista Gabel 13.500. Wybór Gąbła zapewnił.

Okręg 64.

Według ostatecznego obliczenia głównej komisji wyborczej oddano głosów 24.985. Abrahamowicz 7166, ks. Folie (I. Ukrainiec) 12.295. Ohaj wybrał. Ponadto otrzymał Breiter 3898. Pawlikow (Starosturin) 913.

Krwawe wybory.

Lwów. (Biuro koresp.). W gminie Horucko (pow. Drohobycz) wczoraj wieczorem po ogłoszeniu wyniku skrutynium, przyszedł do starcia między wioślanami a żandarmami. Chłopi obrzucili żandarmów i koniowej wyborczą gradem kamieni i śmielowali lokal wyborczy, domagając się wydania kart głosowania.

Żandarmi dał dwie salwy. Sztery osoby, w tem jedna kobieta, zabite, dziesięć ciężko rannych. Dla utrzymania spokoju wysłano do Horucka dwa swadrony kawalerii i 25 żandarmów.

Lwów. (Biuro koresp.). Z Horucka w powiecie drohobyczkim donoszą: Głosowanie w tejże gminie rozpoczęło się wczoraj o godz. 11-tej przed południem. O godz. 4 po południu przystąpiła komisja wyborcza do przeprowadzenia skrutynium, poczem przewodniczącą komisji miejscową proboszcz grecko-kat. ks. Teofil Skobielski ogłosił następujący wynik głosowania: Oddano 687 głosów, z tego otrzymali ks. Dawidiak 573 gło-

sów, dr Oleśnicki 72, hr. Skarbez 42. Po ogłoszeniu rezultatu wyboru zapanowało wśród tłumów sebranych przed lokalem wyborczym wielkie ślania wzburzenie.

Tłum pociął się domagać w gwałtowny sposób swrotu kart głosowania, otrzymując, że według tego obliczenia miało paść na ks. Dawidiaka około 1000 głosów. Przedstawienia komisarskiego wyborczego, że według głosujących wszystkich razem było tylko 687, nie przysłużyło się na nie. Wzburzony tłum nie chciał zadowolnić marzącego żądającego nowego głosowania, domagając się wydania ks. Skobielskiego, pod którego adresem rozległy się wrogle okrzyki: „Rozewrad go w szuki!” Napierając silnie na lokal wyborczy obrzucił tłum żandarmów i koniowej gradem kamieni, przy czym wystrzeliły wszystkie szyby. Zgustyła ślania. Było to już późnym wieczorem. Kilkakrotnie wezwano obecnym na miejscu, krasu dwóch a potem 4 żandarmów do rozejścia się pozostało bez skutku.

Gdy grad kamieni spisał się dalej, a trzech żandarmów odosłoto obratania, dał komendant posterunku rozkaz do strzelania. Gdy po pierwszej salwie tłum nie ustąpił i ponowił atak kamieniami, dano drugą salwę. Padło 4 zabitych, w tem 1 kobieta, 5 osób odosłoto ciężkie rany. Ład rannych ułożono tłum. Po salwach tłum rozproszył się. Pogrzeb zabitych jutro. Wobec panującego napięcia sytuacji i wzburzenia swracającego się przeciw grecko-kat proboszczowi ks. Skobielskiemu, któremu ludność odgrzała się pomsta, wysłano, celem utrzymania spokoju, do Horucka silną asystencję kawalerii i 25 żandarmów.

Spisek na cara.

Telegram Nowin.

Petersburg. Z okazji uratowania cara z niebezpieczeństwa, jakie goślo jako żyłcy, utrzymuje się, że tel. od dwóch dni liczne wiadomości z miast całego państwa donoszące, że w cerkwiach wódc wielkiego oddziału publiczności odprawiane są uroczyste *Te Deum*. Liczne reprezentacje miejskie i luno związki społeczne wysłały telegramy do cara z wyrażaniem wierności w radzie i powodu wyratowania go z niebezpieczeństwa oraz oburzenia z powodu zamierzonego zamachu.

Głód w raju.

Paryż, 18 maja.

W południowej Francji głód. Prawdąwój głód, rodzinę całe, tyjące rodzin nie mają grosza, nie mają kawałka chleba.

Południowa Francja należy do najuboższych krajów na kół ślani. Dotychczas nigdy nie było tak srodkoły jej dobrobytu i szczęścia. Głoga rośdająca, klimat rozkoszny. Hodowano winogrona i wyrabiano na świat cały wino. Wino dawało wytworcom daleko więcej, niż pszenica, nie buraki. Obecnie ludność w rozpacz. Rozpacze rośnie. Napręd odmówiono płacenia podatków, obecnie doszło do tego, że w miasteczku Béziers tłum spalił pocztę i luno budynki rządowe.

Przyczyną bezpośrednią niedoli jest obniżenie się cen wina, od lat kilku trzeba było sprządać nioły konów produkcy. Chłwie, w tym czasie stałali i zaczęto wyrabiał wina chemiczne, tanie sznecanie od naturalnych. Może też przyczyniło się i to, że produkcy wina wstrętała ciagle, a ludzie pod wpływem agitacyi antialkoholicznej pija krasz młnie.

Neukajac przyczyn dalszych klęsk, ekonomiści francuscy trafili na wielkie rośdrobienie posiadłości ślani. Nie rośdrobienie nawet, ale rozpowszechnienie. Za dobrych czasów kawałtek bogatej ślani dawał masę wiołogów i dobrobyt. — O przysięśle, o lalach chłobych nie myślimy. Gdy przysięśle — drobniczka wianok nie miała sił ani do walki, ani do przetrwania nieszczęścia.

Ratunek zapewne we współdziałności, w stowaryszaniu się — w wytworzeniu siły większej i szacobami i rośmieniem.

Tymczasem Francuzi południowi swoim zwyciężeniem całą wng składają na rząd, złoroczna mu i od niego ciekają ratunku. Żądają mandatu i prawa prawo i przez policyj teplejnia wni fałszywy. Rząd tymczasem może o tyle tylko wystąpił, o ile wina fabrykowane są szkodliwe dla zdrowia.

Z 12 młw wylosowanych na lłanych wieczach, z odosw opóźnienia bezustanku widać wyraźnie, że na południu Francji ludzie wierzą święcie, wierzą głęboko w wszechmoc rządu. Tymczasem rząd jest tylko jednym z czynników i wcale nie najpotężniejszym czynnikiem dobrobytu narodowego.

Ta omylka w pojęciach wpływa się i na rozmiary i na czas trwania klęski!

Syonista dr. Mahler.

Z Wiednia pisał o tym szczególnym posle do „Csasz” co następuje:

„Obowiązu reprezentantem ruskiej większości będzie syonista dr. Mahler z Pragi. Pan ten, zdobywszy mandat istnie żonglerską sztuka, ma celnością a miejsca występować wobec prezydenta gabinetu se skarga na nadzycia wyborcze w Galicyi. Jeśli co, to wybór p. Mahlera awiadacy o niewyjąkłej czystości wyborów na Rusi, bo wobec tak szlachetnej kandydatury opinia publiczna byłaby każde nadzycia, jeśli nie pochwalała, to a pewnością przebaczyła.

Dr. Mahler jest jeszcze młodym, bo licy lat dopiero 36. Odbywał studya nad historią sztuki i pono przez dwa lata wykładał w jakimś uniwersytecie amerykańskim. Następnie przebywał przez dwa lata w Rzymie i w Paryżu; na podstawie pracy o Przekształceniu i drugiej o zbiorach Luwrn, otrzymał p. niemieckim uniwersytecie w Fradze *veniam legendi* dla archeologii. To jednak są tylko zewnętrzne cechy rusko-żydowskiego posła, które nie łomaczą bynajmniej tajemnicy zdobycia mandatu. Ani Praksytele, ani zbory Luwrn nie wchodzą w zakres myślenia wyborców p. Mahlera; raczej do przekonania ich trafił ten pan, jak szczerzy wiościeli wielkiej przedzieln w Hollesowiczach.

P. Mahler i jako syonista nie bardzo się angażował. Miał pieniądze, miał ambicję, a nie miał mandatu. W tym potrzeba natknął się na jakiegoś faktora z Galicyi, który pociągnął go, że jest krak, gdzie można zdobyć mandat — na złość. P. Mahler stanął odrazu na wysokości sytuacji. Otrzymał był syonista i zgłosił kandydaturę aż w trzech okręgach galicyjskich. „Przyjaciel” z Galicyi są ciagle upominat: *Put money in the nurse*. (Włóż pieniądze do kieszy!).

Trochę więc za gotówkę, trochę jako syonista zdobył a przesłało 3.000 głosów 2.000 i byłby oczywiście przepadł, gdyby nie przyjaciel, który umiał pokierować tak znaczenie, że obalił kandydata Rady narodowej, znalazł się jeszcze i kandydata stronnictwa ludowego. P. Mahler więc za awym 2.000 głosów doszedł do ścisłego głosowania i dzięki głosom ruskim wypłynął. Najniepotrzebniej, jako niedobrze ze stosunkami obcoznanym, dał jeszcze wprzód znaczną kwotę na jakiś cel, czy cele ruskie. Zbytkiem było kupować miłość, gdzie wystarczała — miła-wieść.

KAKI HUMORYSTYCZNY.

Wie inaczej.

Pryncypał: Wiedz pan o tem, że ja szczerze życzę, jako boby chłopie.
Pomocnik: No, proszę pana pryncypała, ja też nie uderziliśmy się w butach.

Cielęta muszą teraz wiele dokazywać, bo niestanie objąć się sam o uszy te wyrazy: Uwielbienie, wierzyciele, ciemielęzki, burczylice.

Od kowalego mleka można utyć, a od samej kony schudnąć.

Jaka będzie pogoda w niedzielę?

Prognoza wiedeńskiej stacyi meteorologicznej: Galicya: zachodnia: Przewiatnie pochnuram, słabe wiatry, mierne ciepło, skłonność do burz.

C. k. nadzwany fotograf

B. HENNER

wykonuje zdjęcia codziennie, bez względu na stan powietrza
Kraków, Szewska 27 (róg plant).

DR. WILHELM ZATHEY

po kilkuletnich studyach w szpitalach i klinikach w Krakowie, Berlinie i Paryżu ordynuje w chorobach wewnętrznych i nerwowych w Krynicu Wiliu Ułana.

Skład fortepianowy, W. BARABASZ

KRAKÓW, L. 39. I. piętro.
(Dom Wgo Wikł. Fischera). Linia A—B.

Wyrokiem c. k. Sądu krajowego w Krakowie z dnia 24 maja 1907 r. rozkazał Małgorzata Zajca, żona Stanisława Zajcy, górnika w Wieliczce uwolnić od zarzutu kradzieży k u p. Jana Palmowskiego.

Pijże „Wason” przed kielbasą! — P kielbasie napijwasie!

zdrowej i silnej wódeczki

w „Problemi” Marczyńskiego, ulica Floryańska 32.

Na miary i kieliszki.

Ceny nadzwyczaj niskie!

W Fabryce na Zwierzynku w „Pałacu” jeszcze taniej. — Telefon Nr. 77 i Nr. 605.

